

[Inger Stilling Pedersen]

må være nogle regler, der skal overholdes, men det er ikke Socialudvalget, det må være Arbejdsmarkedsudvalget, der skal behandle det.

(Kort bemærkning).

Taanquist (S):

Jeg savner stadig lidt kød på sagen.

Jeg skal ikke prale af de forslag, som Socialdemokratiet i årenes løb har fremsat, men vi har faktisk i de senere år fremsat en række forslag på arbejdsmiljøområdet. Kristeligt Folkeparti har været totalt afvisende hver eneste gang. De er ikke en eneste gang gået ind i en diskussion af de faktiske problemer, ligesom fru Inger Stilling Pedersen heller ikke gør det i dag. Andre ordførere har i det mindste talt om præmiegraduering og den slags ting. Det er den form for diskussion, vi skal have frem. De fine tilkendegivelser om, at vi skal gøre det bedre på arbejdsmarkedet og vi skal beskytte samfundet, jamen det kan vi ikke bruge til noget. Vi må vide, hvad side Kristeligt Folkeparti er på. Hvad er det for forslag? Hvad vil man konkret gøre? Det er det, det drejer sig om nu.

Nu står vi over for en lovbehandling, og jeg forstår, fru Inger Stilling Pedersen vil have det ind i udvalgsbehandlingen. Det kan måske nok blive vanskeligt, men vi kan da tilstræbe det. Men det er her og nu, vi skal have forslag.

Socialministeren (Else Winther Andersen):

Jeg vil gerne sige tak for den meningsudveksling, der har været omkring dette lovforslag. Jeg kan ikke påstå, at der er bred enighed om indholdet, men det viste sig alligevel, at der var nogle ting, man gerne vil arbejde videre med, når vi får det i udvalg, og det var ikke helt de samme ting, der blev nævnt af de forskellige ordførere. Det vil sige, at vi kan få et bredt og godt udvalgsarbejde. Vi vil også være åbne over for, om der er områder, der kan gøres bedre end det foreliggende forslag.

Jeg vil også gerne sige til de ordførere, der ikke mener, at jeg som socialminister har vist social forståelse, at selvfølgelig lægger jeg da vægt på, at det er afgørende først og fremmest, at vi får forebygget arbejdsskaderne. Men samtidig må jeg også sige, at man skal lade være med at tro, at man med en arbejdsskadeforsikring kan forebygge arbejdsskaderne. Erstatningssystemet er et sikkerhedsnet, når det er gået galt. Det er ikke via erstatningssystemet,

vi skal løse problemerne med et dårligt arbejdsmiljø. Det kan vi nemlig gøre lige så lidt dér, som vi kan løse sociale problemer via bistandsloven. Men det er måske deraf, tankegangen kommer, at lovforslaget og lovområdet ligger i Arbejdsministeriet og ikke i Socialministeriet. Jeg kan godt følge fru Inger Stilling Pedersen, når hun siger, at det også sideløbende skal behandles i Arbejdsmarkedsudvalget. Det kunne man godt forestille sig med nogle af enkeltområderne, da det er et fælles anliggende.

Men jeg vil dertil sige, at problemerne her skal løses, hvor de opstår. Arbejdsmiljøproblemer opstår nu engang på arbejdspladserne, og derfor skal de også forebygges dér og bekæmpes dér. Dér spiller Arbejdstilsynet en vigtig rolle. Sammen med arbejdsmarkedets parter har de indflydelse på indsatsen for et sikkert og sundt arbejdsmiljø. Men arbejdsmarkedets parter har den afgørende rolle på arbejdspladserne.

Der har været nævnt forskellige udvalg, som i tidens løb har set på de forskellige forslag til at forebygge arbejdsskader med en yderligere præmiegraduering inden for arbejdsskadeområdet. Men det har ikke været muligt at finde en model, der var forebyggende uden at kræve meget administration. Det har været nævnt flere gange, at det var noget, man var interesseret i at arbejde med. Lad os så se, om vi kan finde en enkel model, der er nem at administrere og til at have med at gøre.

Fru Lone Dybkjær anfører, at det ikke er rigtigt, at ombudsmanden mener, at det er de almindelige erstatningsretlige regler, der skal gælde for arbejdsskadeforsikring. Ombudsmanden har udtalt, at efter de gældende regler i arbejdsskadeforsikringsloven kunne der rejses tvivl om lovmedholdeligheden af styrelsens praksis. Ombudsmanden har derfor henstillet, at spørgsmålet bliver afklaret i lovgivningen, og det er faktisk det, vi har gjort med dette lovforslag.

Jeg vil også gerne sige, at vi har ikke glemt skuldre og nakke, og her tænkes specielt på syerskernes problem. Erhvervs sygdomsudvalget besluttede i oktober 1991, at sager om skulder- og nakkelidelser i de næste to år skal forelægges for Erhvervs sygdomsudvalget, så de kan afgøres efter en helt konkret vurdering. Erhvervs sygdomsudvalget arbejder i den periode